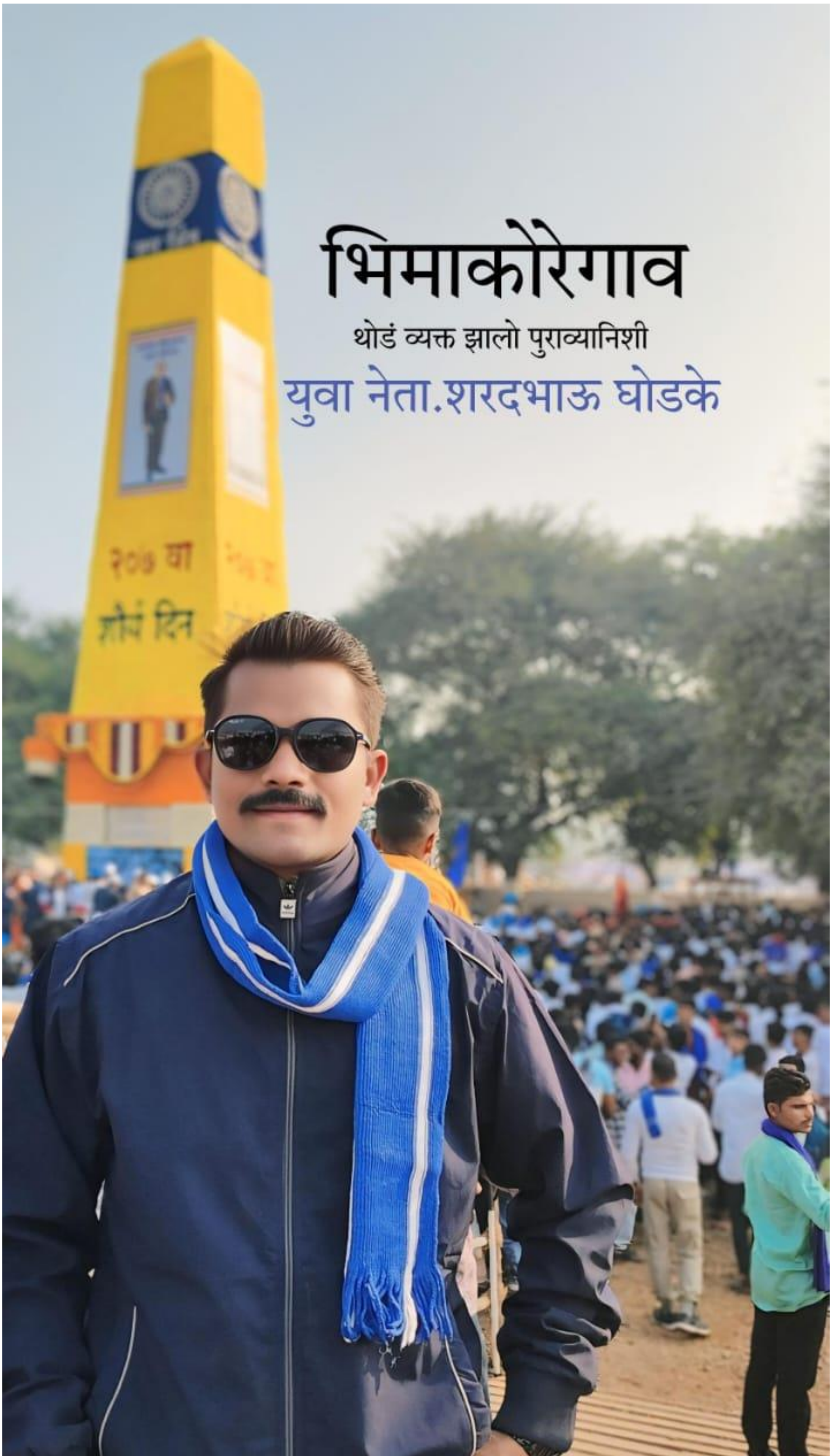
500 people Defeated 28000 peshwa as like Thermopayale war, that's why Famous historian JEMS TOD

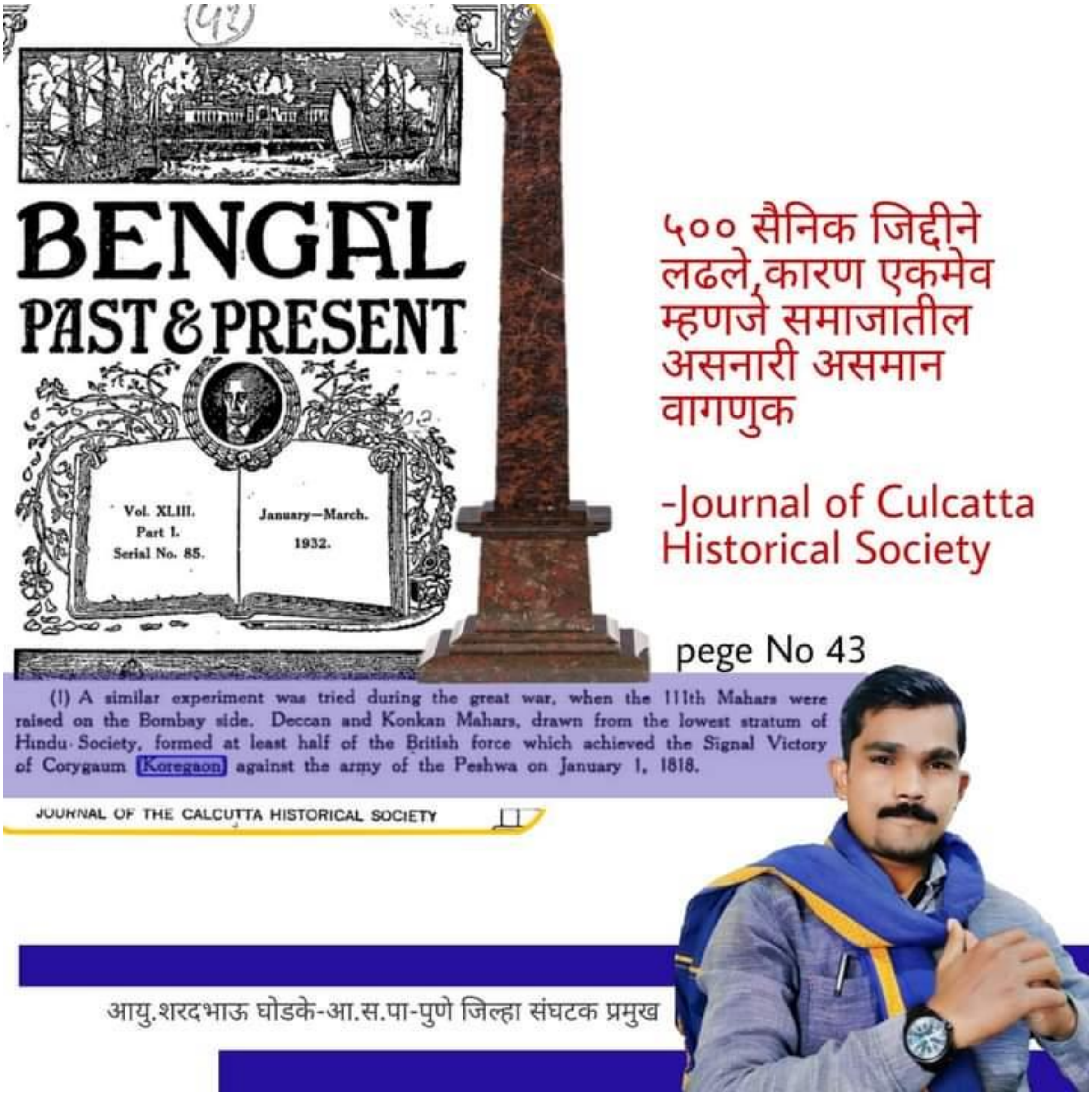
Saying bhimakoregaon war **'Indian Thermopayale'.**

pg no 631(the oxford history of india-Earleast 1918)

'Indian Thermopayale'

Mr-sharad Ghodke

भिमाकोरेगाव
थोडं व्यक्त झालो पुराव्यानिशी
युवा नेता.शरदभाऊ घोडके

ज्या पध्दतीने ऐतिहासिक वास्तु अर्कोलॉजीकल मध्ये समाविष्ट होत नसतात ऐतिहासिक पुरावे असुनदेखील मग त्या ऐतिहासिक स्थळांचा वापर स्वत:ची मालमत्ता करण्याचा प्रकार असतो....त्यासाठी जे जे अधिकारी यांनी फेरफार करण्यासाठी प्रयत्न केले,त्यांनी #obelisk ची रचना समजुन घेतली असती तर त्यांच्याकडून हे हस्तांतरण फेरफार झाले नसते,उलट पाठपुरावे करून हे स्थान #Archlogical कडे सपुर्द केले असते.

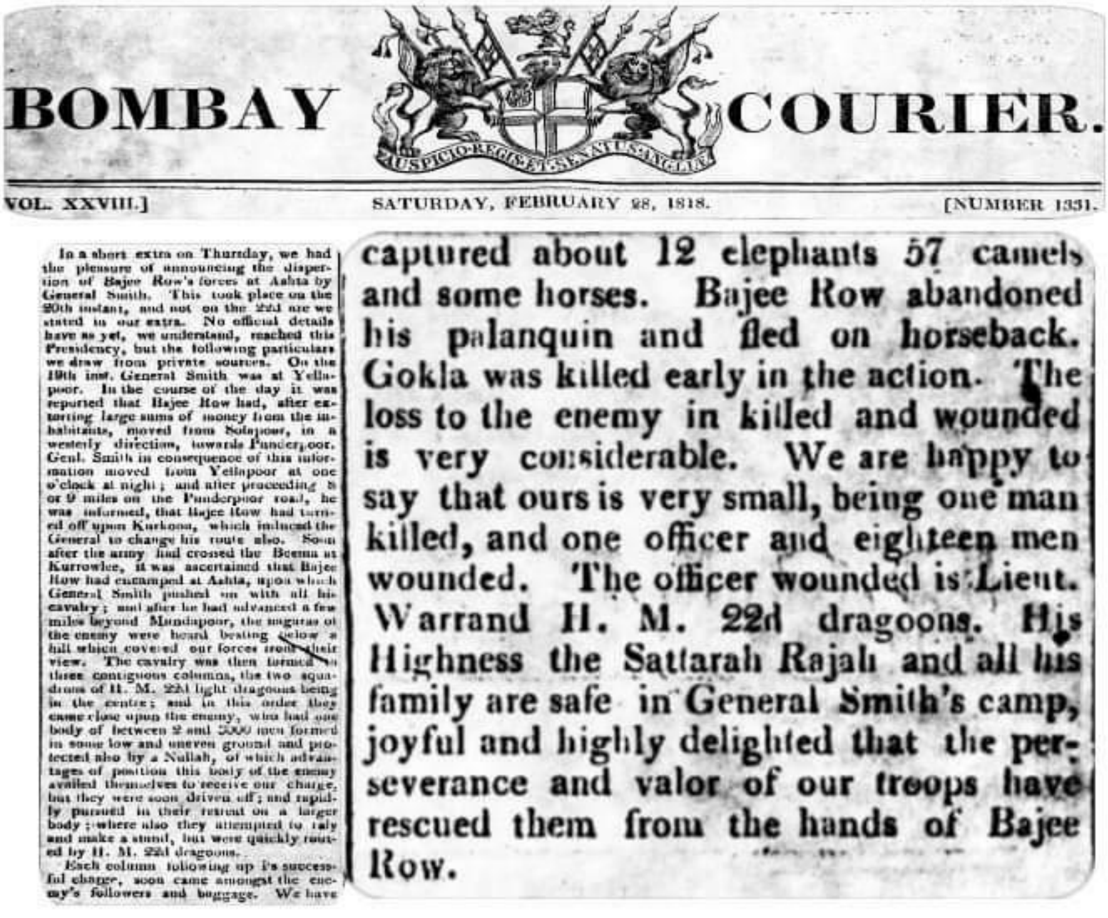
कांही लोकं स्वतः ला इतिहासकार आणि संशोधक म्हणतात परंतु ते ज्या गोष्टिवर संशोधन करतात त्या वास्तुचं आणि जागेचं महत्व देखील शिवाय पावित्र्य देखील जतन करनं हे त्या संशोधक आणि इतिहासकाराचं कर्तव्य असतं परंतु येथील #Archological आणि प्रशासकिय व्यवस्था एवढी ढिम्म असने म्हणजे इतिहासाला आव्हानच, प्रशासकिय व्यवस्थेने त्या जागेचे फेरफार केले व जेंव्हा या गोष्टी उघड्या पडल्या त्यावेळी ५० रू चे स्वयंघोषित चं बाजारात पुस्तक आलं...परंतु हे करत असताना आपण किती लोकांना फसवत आहोत हे स्वयंघोषित ला माहित नसावं..... कारन #Obelisk ची रचनाच मुळी सुर्य किरणांशी संबंधीत आहे,कारण #obelisk हे इजिप्शियन संस्कृतीची देन आहे,मरीड गार्डनमध्ये #obelisk ला उगवता सुर्य हा पृथ्वीच्या अंतर्गत जगाला मार्गदर्शन करत आसतो-#SunGodRa प्रमाने,याचं इतर धर्मियांनी देखील माण्य केलं म्हणूनच प्रत्येक देवतेच्या डोक्यावर सुर्य असतो.पुर्वी इजिप्त देश त्यांचं ऋतुचक्र व वेळ समजण्यासाठी #obelisk चा वापर करत होता, त्यामुळे मरीड गार्डन मधील obelisk व त्याच्या अवतीभवतीचा परिसर १२/१३ एकर भव्य गार्डनयुक्त व अतिक्रमण मुक्त असतो,obelisk ला सुर्यप्रकाशापासुन

अतिक्रमण होणार नाही याची दक्षता म्हणुन अवती भवती उंच वास्तु नसतात... शिवाय एकही उंच वस्तु त्यास अतिक्रमण करणार नाही याची तेथील देश दक्षता घेतात कारण obelisk हे सुर्यप्रकाशाशी निगडीत असतं.त्यामुळे हे स्मारक व त्यासाठी असलेली नियोजित जमिण Archological च्या अंतर्गत आली पाहिजे व त्याचं इतर देशासारखं जतन आणि संवर्धन झालं पाहिजे.

-भिमाकोरेगाव लढाई खालील गटात झाली...

पेशवे (अरब सैनिक)×२ndB of 1stBNI(500 महार)+Madras Artillary (परवरी)

५०० महार हे सातवाहन ते १८१८ पर्यंत आपल्या नावाच्यापुढे नाक उपपद शब्द वापरत,पुर्वी हेच नागवंशीय लोक म्हणुन गणले जात, त्यामुळे नावाच्या पुढे नाक हा शब्द लावला जात असत...

BOMBAY COURIER.

AUSPICIO REGIS ET SENATUS ANGLIÆ

VOL. XXVIII.] SATURDAY, FEBRUARY 28, 1818. [NUMBER 1331.

In a short extra on Thursday, we had the pleasure of announcing the dispertion of Bajee Row's forces at Ashta by General Smith. This took place on the 20th instant, and not on the 22d are we stated in our extra. No official details have as yet, we understand, reached this Presidency, but the following particulars we draw from private sources. On the 19th inst. General Smith was at Yellapoor. In the course of the day it was reported that Bajee Row had, after extorting large sums of money from the inhabitants, moved from Solapoor, in a westerly direction, towards Punderpoor. Genl. Smith in consequence of this information moved from Yellapoor at one o'clock at night; and after proceeding 8 or 9 miles on the Punderpoor road, he was informed, that Bajee Row had turned off upon Kurkoom, which induced the General to change his route also. Soon after the army had crossed the Beema at Kurrowlee, it was ascertained that Bajee Row had encamped at Ashta, upon which General Smith pushed on with all his cavalry; and after he had advanced a few miles beyond Mundapoor, the nugaras of the enemy were heard beating below a hill which covered our forces from their view. The cavalry was then formed in three contiguous columns, the two squadrons of H. M. 22d light dragoons being in the centre; and in this order they came close upon the enemy, who had one body of between 2 and 3000 men formed in some low and uneven ground and protected also by a Nullah, of which advantages of position this body of the enemy availed themselves to receive our charge, but they were soon driven off; and rapidly pursued in their retreat on a larger body; where also they attempted to rally and make a stand, but were quickly routed by H. M. 22d dragoons.

Each column following up it's successful charge, soon came amongst the enemy's followers and baggage. We have captured about 12 elephants 57 camels and some horses. Bajee Row abandoned his palanquin and fled on horseback. Gokla was killed early in the action. The loss to the enemy in killed and wounded is very considerable. We are happy to say that ours is very small, being one man killed, and one officer and eighteen men wounded. The officer wounded is Lieut. Warrand H. M. 22d dragoons. His Highness the Sattarah Rajah and all his family are safe in General Smith's camp, joyful and highly delighted that the perseverance and valor of our troops have rescued them from the hands of Bajee Row.

हा पेपर 28 फेब्रुवारी-1818 चा आहे..
यामध्ये साताराच्या राजांची ज.स्मीथ ने पेशव्यापासुन सुटका कशी केली,कोणत्या कोणत्या गावी पेशवे 1महिना धावपळ करत होते हा सर्व वृत्तांत या 28 फेब्रुवारीच्या 1818 च्या पेपर मध्ये आहे..
त्यामुळे ज्या छ.राजेंना बंदी करनारे पेशवे चं आपन समर्थन करनार की इंग्रंज सैनिकातील 500 शुरांचं करनार...

स्वयंघोषित बागायतदार इतिहासकारसाठी खालील मुद्दे त्यांन याचं खंडन करावं.

1) स्वयंघोषित ने Obelisk काय आहे त्याची रचना कशासाठी याचा अभ्यास करावा...
२)स्वत: स्वयंघोषित इतिहासकार समजतो तर,obelisk मरीड गार्डन प्राचिन स्मारक जतन संवर्धन करण्यासाठी Archological कडे का जात नसेल.

३) Bombay Courier चा २८ फेब्रुवारी १८१८ चा पेपर आपल्या wall वर का टाकत नाही,कारण त्यात सत्य असं आहे कि, पेशव्यांपासुन सातारच्या राजांची सुखरूप सुटका ज.स्मीथ ने केली.
४)परवरी आणि महार या जाती वेगवेगळ्या आहेत....
मद्रास अर्टीलरी- परवरी आणि २nd B Of 1stBNI-५०० बहुसंख्येने नाक उपपद वापरनारे नागवंशीय महार..

५)obelisk ची रचनाच SunGodRa च्या रचनेनुसार झाली तर त्याचा सुर्यप्रकाशाशी संबंध असतो,म्हणजे मरिड गार्डन मधील Obelisk हे इजिप्शियन संस्कृतीनुसार SunGod Ra प्रमाणे काम करतात म्हणजे -उगवता सूर्य पृथ्वीच्या आतील जगाला मार्गदर्शन करत असतो,परंतु स्वयंघोषित कडुन विजय स्तंभालगत अतिक्रमण करून बांधकाम करण्याचे काम झालं होतं, वास्तवात इतर देशात १२/१५ एकर ओपन गार्डन युक्त जमिन असते,त्यावेळी हे स्वयंघोषित LandDevloper च्या भुमिकेत होते का...
६)जर उसनवारीवर पेशव्यानी अरब सैनिक घेतले होते तर मग त्यांचा वेळीच प्रतिकार झाला नसता तर अरबांचा सत्तेतील किती टक्के वाटा असता...?
७) अर्कोलॉजीकल च्या स्मारक आणि जमिनीचे तलाठी, तहसिलदार, कलेक्टर ला माहीती नसावी का,नसेल तर स्वत: स्वयंघोषित इतिहासकार इतिहास जतन करण्यासाठी प्रयत्न करत होता कि,जमिन घेण्यासाठी तलाठी, तहसिलदार,कलेक्टरचे शिक्के घेण्यासाठी प्रयत्न करत होता.

८) ऐतिहासिक जमिन लाटण्यासाठी जेंव्हा मिडीयाने बातमी उघड केली तेंव्हाच स्वयंघोषित कडुन ५० रू चे पुस्तक छापले गेले...आणि यात मुददाम हुन 'मराठा × इंग्रज' युध्द होते म्हणुन मराठा समाजाला बौद्धांच्या विरोधात उभा केलं गेलं..

९) ऐतिहासिक स्मारकाचे स्वयंघोषित जर इतिहासकार होते तर त्यांच्याकडून बागायतदारी का झाली, ऐतिहासिक जागेचं पावित्र्य राखण्यात स्वयंघोषित का अपयशी ठरले, त्यांच्याकडून त्या जागेत मिरची वांगी का लावल्या गेली.

सनद 338 ,30जुलै 1870

युद्धात शहीद झालेल्या ब्रिटिश सैनिकांच्या स्मरणार्थ इंग्रजांनी पेरणे येथे विजयस्तंभ उभारला होता. जमादारांनी असे ठामपणे सांगितले की त्यांच्या पूर्वजांना 13 डिसेंबर 1824 रोजी विजयस्तंभाचे काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. कुटुंबाने सनद क्र. 338 (जमीन दस्तऐवज) – दिनांक 30 जुलै, 1870 – असा दावा केला आहे की त्यांना विजयस्तंभ जमिनीसह सुमारे 260 एकर जमीन, त्यांच्या कुटुंबास त्यांच्या पुरुष संतती चालू होईपर्यंत त्यांचा ताबा दिला आहे. त्यानंतर कुटुंबाने जमिनीचे रेकॉर्डही सादर केले आहे.

सुनावणीदरम्यान, राज्य सरकारने असा युक्तिवाद केला की कंडोजीबिन यांना ब्रिटिशांकडून सुमारे 260 एकर जमीन मिळाली होती, परंतु त्यांना केवळ विजयस्तंभ जमिनीचा काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. जमादार कुटुंबाने विजयस्तंभ जमिनीचा वापर शेती व इतर व्यावसायिक कारणांसाठी केला होता, हे बेकायदेशीर आणि सनदच्या विरोधात असल्याचेही वकिलांनी निदर्शनास आणून दिले.

सुनावणीदरम्यान, राज्य सरकारने असा युक्तिवाद केला की कंडोजीबिन यांना ब्रिटिशांकडून सुमारे 260 एकर जमीन मिळाली होती, परंतु त्यांना केवळ विजयस्तंभ जमिनीचा काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. जमादार कुटुंबाने विजयस्तंभ जमिनीचा वापर शेती व इतर व्यावसायिक कारणांसाठी केला होता, हे बेकायदेशीर आणि सनदच्या विरोधात असल्याचेही वकिलांनी निदर्शनास आणून दिले.

जमादारांनी दावा केला की, त्यांनी जमिनीवर अतिक्रमण केले आहे आणि तेथे व्यावसायिक कामे करत असल्याचे उपविभागीय अधिका-यांकडून ऑगस्ट 2016 च्या नोटिशीनंतर गुन्हा दाखल करण्यास सांगितले होते; त्यांना १० दिवसांत अतिक्रमण काढण्यास सांगितले होते. जिल्हाधिकाऱ्यांनी नोव्हेंबर 2015 मध्ये राज्य सरकारला 7×12 उताऱ्यामधून कुटुंबाची नावे वगळण्यास सांगणारे पत्र जारी केल्याचेही कुटुंबाला समजले.

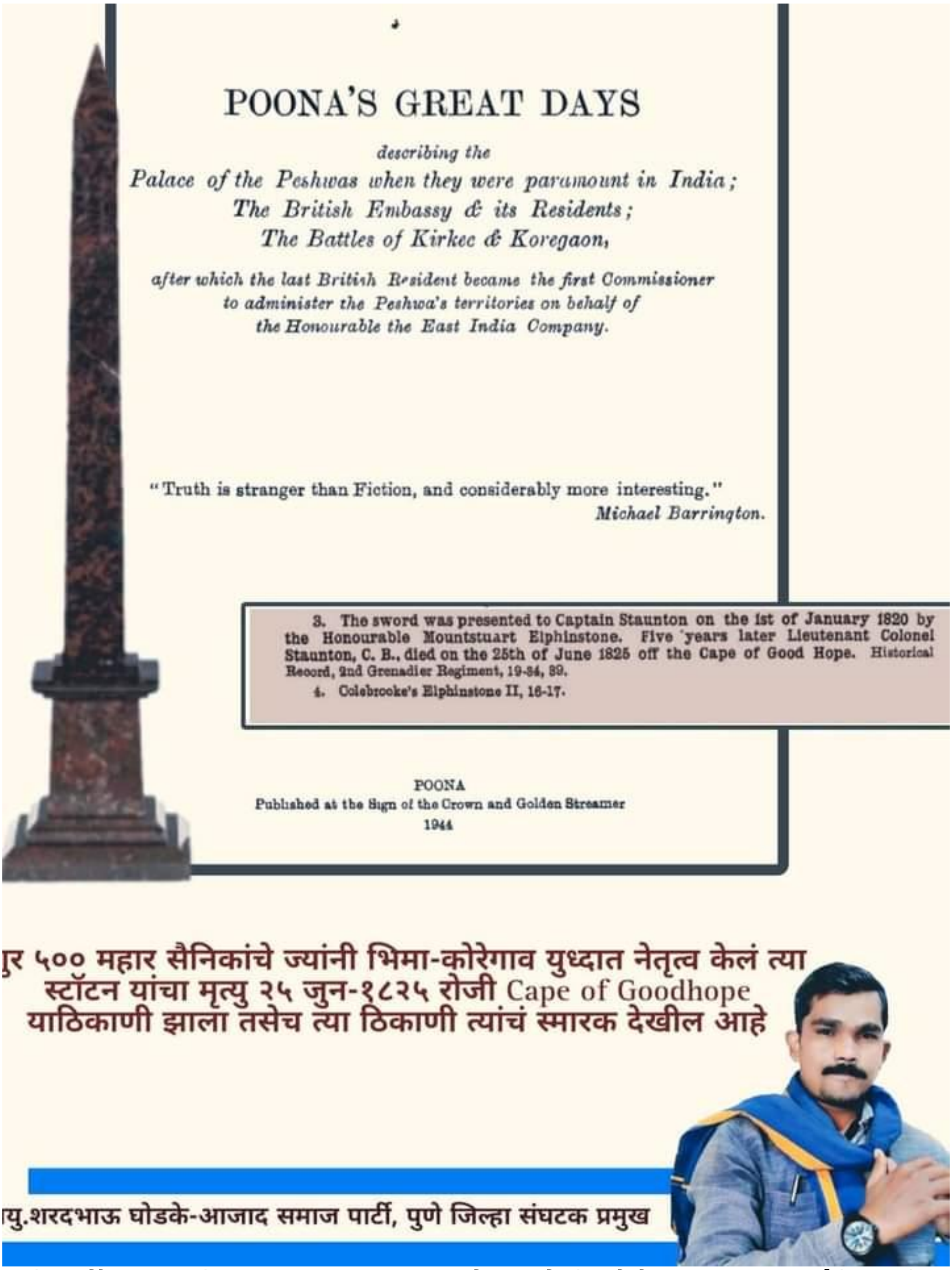
Adv. Rohan B Jamadar(Malvadkar) · 6d

@Awhadspeaks का बरं आमची नावे ७/१२ मधून कोर्टाचा अवमान करून काढण्यात आली? हाच का संविधानाचा आदर?

३. मे. कोर्टाने आम्हाला सन २०१७ मध्ये फेटाळले परंतु का व कशासाठी हे तुम्हाला माहिती आहे का? व त्याआधी व त्यानंतर आणि साध्या काय परिस्थिती आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का?
६/९

10) स्वयंघोषितला जर इतिहासकार स्वत:ला म्हणत असेल तर बालिश सारखं 'सामाजिक न्याय 'विभागाकडे कशासाठी पुरावे मागत आहे, वास्तवात सामाजिक न्याय विभाग हा दलितांच्या सामाजिक,अर्थिक उन्नतीसाठी कार्यरत असतो,आणि तो विभाग दलितांचे प्रतिनिधित्व करतो म्हणून लढाईतील ५०० चे १ जानेवारीला कार्यक्रम त्या विभागांतर्गत घेतले जातात...त्या विभागाकडे स्वयंघोषित ला कांहीदेखील पुरावे सापडणार नाहीत ,तरीदेखील स्वयंघोषित वारंवार महितीच्या अधिकाराखाली माहीती मागवत आहे.

11) स्वयंघोषित खरंच इतिहासकार असेल तर आंतरराष्ट्रीय भारतीय #obelisk स्मारक व्हावं असं स्वयंघोषित ला का वाटत नाही....कि आणखीन त्या जागेत बागायतदारी कराविशी वाटते-मिरची-वांगी उत्पादन
12)आणि हो सर्व इतिहास जाणायचा असेल तर #capeofgoodhope मध्ये जाऊन #स्टाटनच्या समाधीला नतमस्तक होऊन सर्व इतिहास माहिती करून घ्यावा.

13)भिमाकोरेगाव युध्दाची तुलना #tharmopayale युध्दाबरोबर का केली जाते जे युध्द #Spartan ३०० सैनिक आणि पर्शियन १५०००० सैनिक यांच्यात घडून आलं व त्याच पध्दतीने १ जानेवारी १८१८ ला भिमा कोरेगाव येथे महार ५०० सैनिकांप्रमाणेच स्पार्टन ४८० BC मध्ये लढले होते ,याचं स्वयंघोषित ने चिंतन करावं...

14) नंतर आवाड साहेबांना सोशियल मिडिया मधुन विनवणी जेंव्हा ७/१२ मधुन नावे काढली जातात... कसं काय शक्य असतं अशा स्वयंघोषित ना...

१5)२nd Battalion of 1st Bombay Native Infantry चे #महार #Tharmopayale युध्दातील #Spartans सारखे लढले.. फिलिप मेसन च्या पुस्तकात या दोन्ही जातींच्या विषयी वाचण्यास मिळेल या बटालियन का निर्मान झाल्या कारण सैन्यातील इतर जाती वर्चस्वामुळे या बटालियन मध्ये कमी जातीची सैनिक भरली जात, इंग्रजांकडून आलेली संधी व हिच लढाई जातीअंताची देखील आपन म्हणु शकतो म्हणुन JEM TOD हा प्रसिद्ध इतिहासकार या युध्दास 'Indian Tharmopayale' असं संबोधतो.

16) स्वयंघोषित चे पुस्तक वास्तवात जमीणीच्या वादातुन प्रकट झालेले पुस्तक आहे,शिवाय स्टाटन चा मृत्यू २५ जुन,१८२५ रोजी केप आफ गुडहोप या ठिकाणी झाला आहे शिवाय व त्याला मिळालेल्या जनरल आर्डर या गोरखपुर मधुन मिळत असत त्यामुळे एवढ्या कमी कालावधीत व एकदम २६० एकर जमिन एका जातीस नाकारून देणे शिवाय मद्रास अर्टीलरी बद्दल स्वयंघोषित च्या पुस्तकात फक्त सहयोगी तुकडी म्हणुन उल्लेख करनं वास्तवात scotland church of mission college मार्फत एक शिष्यवृत्ती दिली जाते जी कि १२५००/- रु ची जी मद्रास अर्टीलरी मधील जार्ज विलीच्या नावे दिली जाते.मद्रास अर्टीलरी ची रचना देखील कमी जातीच्या लोकांचीच होती ज्यात परवरी जातीचे लोक होते.परवरी व महार या जाती वेगवेगळ्या आहेत.

Madras, Church of Scotland Mission College.

(*Affiliated January* 1887.)

This institution was founded by the General Assembly of the Church of Scotland in 1837 with the view of providing a Christian liberal education for the natives of Madras; and for some years it was the only institution in Southern India where a liberal education could be obtained by the natives.

The fees charged in the College classes are Rs. 25 per term in the Junior F.A. class, and Rs. 30 per term in the Senior F.A. class, payable in five equal instalments.

The Koregam Bursaries.—The following bursaries are open to competition annually:

(1) Five bursaries tenable for three years, each of the value of Rs. 24 for the first year, Rs. 30 for the second year, and Rs. 36 for the third year, awarded to pupils joining the First Form after passing the Primary examination.

(2) Two bursaries tenable for two years, each of the value of Rs. 40 *per annum*, awarded on the results of the annual examination of the First Form.

(3) Two bursaries tenable for one year, each of the value of Rs. 40, awarded on the results of the annual examination of the Second Form.

(4) Six bursaries tenable for three years, one of the value of Rs. 72 *per annum*, one Rs. 66, and one Rs. 60, and the other three of the value of Rs. 42 for the first year, Rs. 50 for the second year, and Rs. 60 for the third year;—the first three awarded on the results of the annual examination of the Third Form, and the other three awarded to pupils joining the Fourth Form after passing the Lower Secondary examination.

(5) Two bursaries tenable for two years, each of the value of Rs. 72 *per annum*, awarded on the results of the annual examination of the Fourth Form.

(6) Two bursaries tenable for one year, each of the value of Rs. 72 awarded on the results of the annual examination of the Fifth Form.

(7) Ten bursaries tenable for two years, two of the value of Rs. 120 *per annum*, one Rs. 110, and one Rs. 100, and six of the value of Rs. 84 *per annum*;—the first four awarded to pupils of the Sixth Form who pass the Matriculation examination in the first class, and the other six awarded to students joining the Junior F.A. class after passing the Matriculation examination.

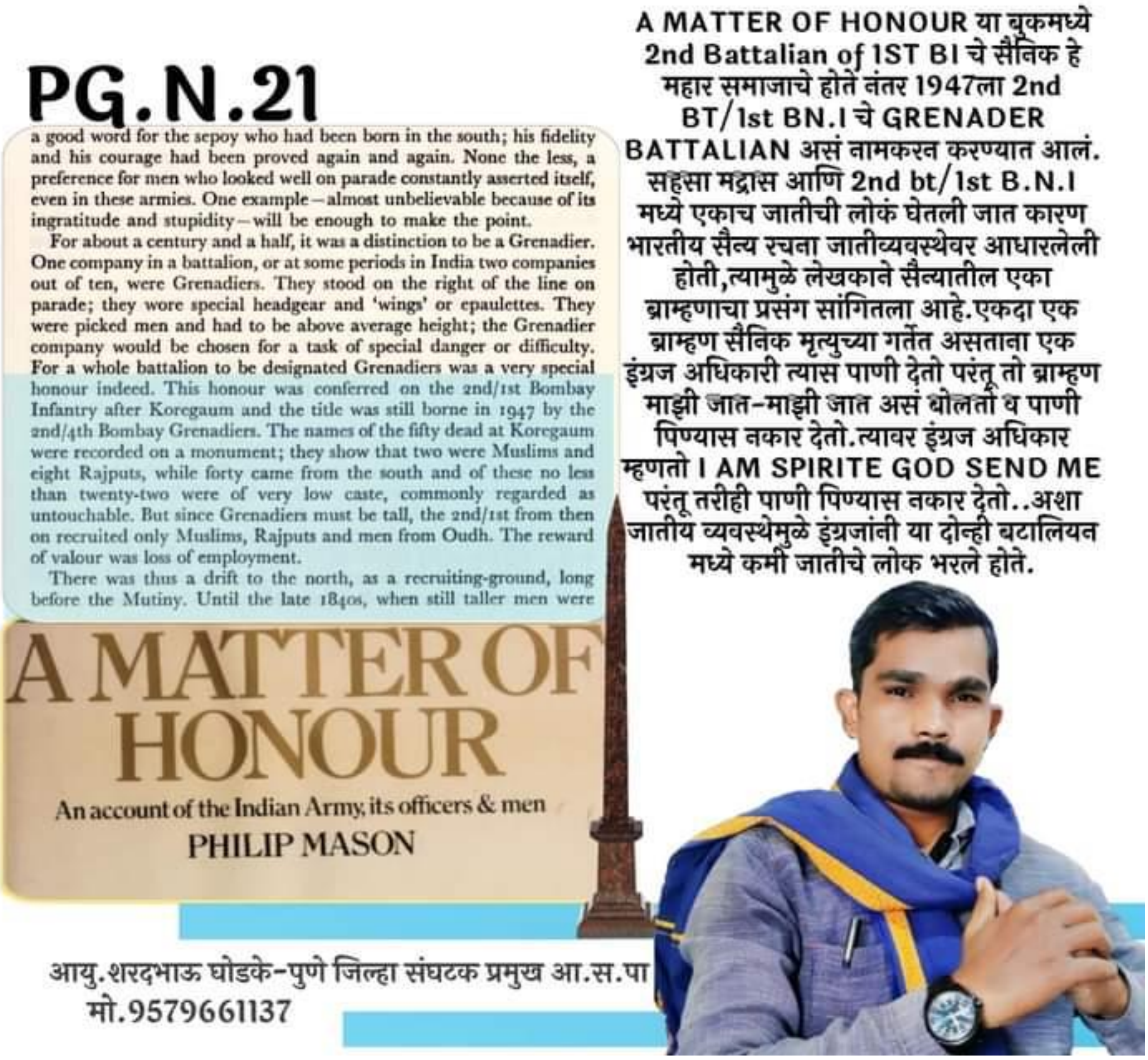
(8) Two bursaries tenable for one year, each of the value of Rs. 120, awarded on the results of the annual examination of the Junior F.A. class.

These bursaries are paid out of the interest of a capital sum of Rs. 12,500, bequeathed by the late George Wylie, Esq., "in memory of Physician-General John Wylie of Madras and of Arndean in Scotland, one of the heroes of Koregam, which memorable but now well-nigh forgotten action was fought on the first day of January,

१7)१३ जुन १८१७ ची संधी 'पुणे संधी' म्हणुन ओळखली जाते,हि संधी पेशवा आणि इंग्रज यांच्यात झाली होती या संधीमुळे पेशव्यांचा नागपुर च्या गायकवाड वरील हक्क संपुष्टात आला व तसेच मराठा संघराज्यावरील पेशवे अध्यक्षपद संपुष्टात आले त्यामुळे पेशवे एकलकोंडे पडुन सुडभावनेपोटी कारस्थाने करत होते...येथे हे एक लक्षात आणावं वाटतं कि,उसन वारीचे अरब सैनिक जे पेशव्यांकडुन लढले त्यांचा जर इंग्रजांकडून प्रतिकार झाला नसता तर अरबांची सत्ता येण्यास वेळ लागला नसता...हे भिमा कोरेगाव युध्द पेशवे (उसनवारीचे अरब सैनिक)×इंग्रज (२nd B of 1st BNI-500 बहुसंख्येने नाक उपपद असनारे नागवंशीय महार,Madras Artillary -परवरी *peashwa,Arab)

यांच्यात हे युध्द झालं या कमी जातीच का या बटालियन मध्ये घेतल्या हे फिलिप मेसन च्या बुकमध्ये सविस्तर माहिती भेटेल...

सैन्य रचना हि जातीव्यवस्थेवर आधारीत होती,कारण ब्राह्माण सैनिक बटालियन मध्ये असताना Ritual पद्धतीने राहत तो प्रसंग खालील प्रमाणे फिलीप मेसन च्या बुक मध्ये A Matter of Honour मध्ये पहायला भेटेल

18) स्वयंघोषित ने त्याच्या ५०रू.च्या पुस्तकात छ.शिवाजी महाराज ते डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या भिमाकोरेगाव भेटीपर्यंत इतिहास सांगितला आहे,परंतु स्वयंघोषितला दोन बटालियन कश्या निर्माण झाल्या का निर्माण झाल्या हे सांगितलं नाही.स्टॉटनचा मृत्यु१८२५ चा व ६ महिन्यांच्या कालावधीत जमिणीसाठी व care taker ची भुमिका घेण्यासाठी चाललेली धावपळ शिवाय इंग्रज जातीवादी होते हे सांगणं म्हणजे खरोखरच बनवा बनवी सारखंच आहे , त्यामुळे जी २६० एकर १७ गुंठे जमीन भिमाकोरेगाव विजयस्तंभाच्या care taker च्या भुमिकेसाठी दिली होती,ती जमीन देखील शासनाने घ्यावी तेथे शासनाने महाविद्यालय, हॉस्पिटल काढावीत शिवाय पावने दहा एकर जमीनीवर भव्य भिमाकोरेगाव स्मारक बांधण्यात यावे.

Caste pervades the atmosphere in India. Though the English often misunderstood it, they were often infected by it. 'I was surprised to find', wrote Honoria Lawrence when she first arrived in India in 1837, 'among Europeans the prejudices of caste and that many of them object to a low-caste native (simply on that ground) as much as a Hindoo would.' And any honest observer who lived in India a hundred years later would confirm her impression. It was to distinguish their soldiers from the surrounding mass but, above all, to give them confidence in themselves that the English insisted on spit and polish, on pipeclay, on appearance. It was easy for them to think that only men of high caste and reasonably good social position—the younger sons of small land-owners and large tenant-farmers—could achieve the confidence and swagger that they wanted. And, as we have seen, they liked to see tall men in the ranks and preferred them to be fair rather than dark. Broadly speaking, the lower castes do tend to be shorter and darker, the higher taller and fairer. And it is generally true that as one goes through India from north to south, and from west to east, the people are more often small and dark.

In the Bengal Army, the victory of caste was complete. In the Madras and Bombay Armies, there was a different tradition and it was always said that in the ranks men were all equal. This was partly because in Madras there are no Rajputs and the Brahmans are even more insistent on all that divides them from the rest, with the result that no Madras Brahmans entered the army. But even here the preference for higher caste was constantly cropping up. In 1777 a batch of recruits from Arcot was described as 'low in size, low in caste, and very bad indeed'. In 1794 recruits are to be 'of a proper caste and of sufficient size' and in 1798 General Harris summarized Madras opinion in these words: 'Although men obtained in the Southern countries are much inferior to the Northern recruits in caste, in size and in appearance, they are nevertheless hardy and thrifty and being less subject to local attachments and little encumbered with religious habits and prejudices to interfere with the regular performance of their duty, are found to stand the pressure of military hardships with much fortitude and to manifest at all times a firm adherence to the service.' And in Bombay the same mixture of sentiments was displayed. There were always, and increasingly, more Northerners here. Arthur Wellesley remarked that it was better to use northern troops in detachments to princely states; their physique and caste made them looked up to.

But there was no ambiguity in Bengal. From the earliest days men were recruited not from Bengal, but from Behar and Oudh, and the Hindus were most of them from the two higher orders, Brahmans and Rajputs. It is strange that any Brahman should have entered the army, because there are few Brahman groups which will eat meat or even

eggs and many which carefully abstain from taking life—other than human life. It would really be impossible for a Brahman of the higher groups to keep in the army all the rules laid down for his daily life, and, as we have seen, southern Brahmans, who are the most strict, never did enter the army. A Brahman must not touch leather, for example; he must cook every item of his own food; in some groups he must eat alone; the time that he ought to spend in washing and praying would break the heart of any sergeant-major. But the men were tall, fair and self-confident and once they were away from the village could generally be persuaded to compromise on many points. As long as they could cook for themselves food which was ritually clean, as long as their water was drawn by a man of the right grade, as long as they could remove any obnoxious leather before eating, they would curtail the time spent on washing and praying.

So the Bengal Army gave in to caste, the officers paying a scrupulous attention to avoid infringements. Sir Herbert Edwardes has a story in his *Life of Sir Henry Lawrence* of a Brahman subadar of the Bengal Army lying desperately wounded, dying of heat and thirst and loss of blood. A British officer—General Skinner—knelt beside him, raised his head and tried to give him a drink from his water-bottle. But the Brahman would have none of it. 'My caste! My caste!' he groaned. Skinner urged him again to drink; 'No one can see you; no one shall know,' he said. But the Brahman was firm; 'God sees me,' he was just able to say. This was a spirit which, irrational though they thought it, many British officers admired. Pride in caste, pride in family services, pride in the honour of the regiment—these went together and made the spirit of an army. After Assaye, an officer found a party from the 1st/8th Madras Native Infantry burying five brothers. This was a corps which had been with Wellesley so often in so many engagements that they had proudly taken to themselves the title of 'Wellesley's battalion'. On the officer expressing sympathy, he was gently reproved. 'There is no occasion', they said, 'for such feelings or expressions. These men were soldiers; they died in the performance of their duty. The Government they served will protect their children, who will soon fill the ranks they occupied.' Pericles or Lincoln could have said it no better.

Those brothers were Northerners and Muslims. But it is one of the paradoxes of India that Hindu, Muslim and British, bitter though their opposition so often was, shared so much and borrowed so much from each other. The regiment, the colours, were British; destiny and fidelity to salt Muslim; the essential message of the *Bhagavad Gita*, which some regard as the core of Hinduism, is that each man shall perform his proper function. All three understood the concept of honour. The oath at enlistment, the sacredness of the colours, the ceremonial of guard-mounting—these rubbed in the point. There are

पेशव्यांनी १३ जुन १८१७ चा इंग्रज सरकारसोबत तह केला या करारामुळे मराठा सरदारावरील पेशव्यांचे अधिपत्य संपुष्टात आले.

1800 च्या दशकापर्यंत, मराठ्यांचे संघटन एक संघटित झाले होते, १)पुण्याचे-पेशवे
२) ग्वाल्हेरचे-सिंधिया
३)इंदोरचे-होळकर
४)बडोद्याचे-गायकवाड
४)नागपूरचे-भोसले
हे प्रमुख घटक होते. ब्रिटीशांनी वश करुन या गटांशी शांतता करार केला आणि त्यांच्या राजधानीत निवासस्थाने स्थापन केली. पेशवे आणि गायकवाड यांच्यातील महसूल वाटणीच्या वादात इंग्रजांनी हस्तक्षेप केला आणि १३ जून १८१७ रोजी कंपनीने पेशवा बाजीराव द्वितीय यांना गायकवाडांच्या महसुलावरील दाव्यांचा त्याग करुन आणि मोठा भूभाग इंग्रजांना देण्याच्या करारावर स्वाक्षरी करण्यास भाग पाडले. पुण्याच्या या तहाने औपचारिकपणे इतर मराठा सरदारांवरील पेशव्याचे अधिपत्य संपुष्टात आणले, अशा प्रकारे अधिकृतपणे मराठा संघराज्य संपुष्टात आले.यानंतर लवकरच पेशव्यांनी पुणे येथील ब्रिटीश रेसिडेन्सी जाळून टाकली..

फिलिप मेसन यांनी त्यांच्या पुस्तक 'अ मॅटर ऑफ ऑनर' मध्ये.
जनरल स्मिथ, त्याच्या अधिकृत अहवालात या लढाईने लिहिले,
"कोरेगाव येथील कारवाई ही सर्वात चमकदार कामगिरी होती. कोणत्याही सैन्यात ज्यामध्ये युरोपियन आणि स्थानिक सैनिकांनी सर्वात उदात्त भक्ती दाखवली आणि भूक आणि तहानेच्या दबावाखाली सर्वात रोमँटिक शौर्य जवळजवळ मानवाच्या पलीकडे आहे सहनशक्ती

फिलिप मेसन

अ मॅटर ऑफ आनर

2nd Battalian of Bombay N.I-(500) transferd name to-Grenadiers Battalian

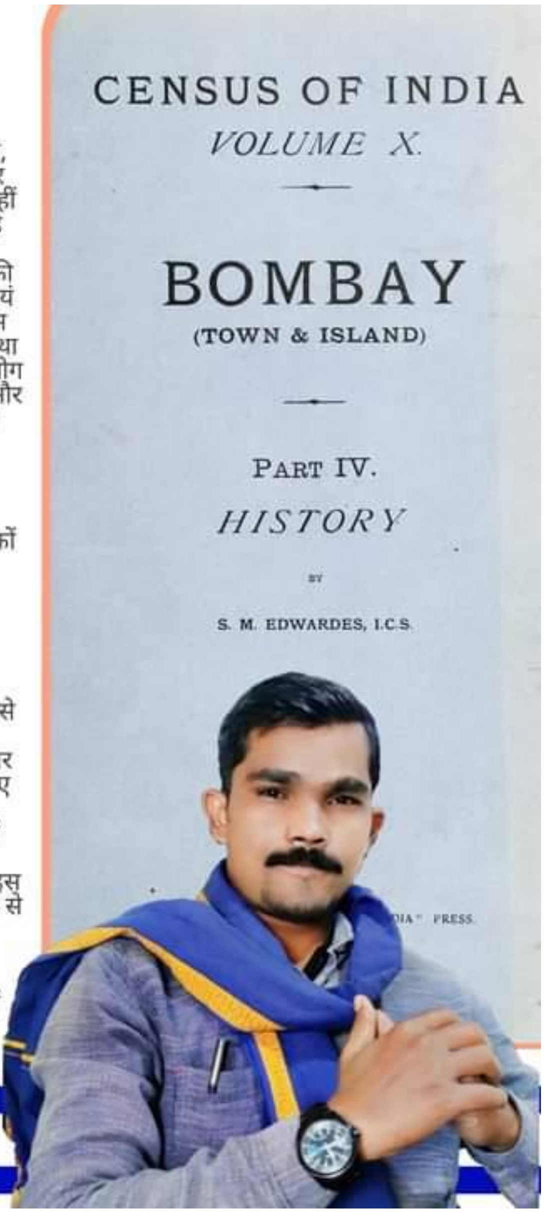
भिमाकोरेगाव-सातारा
१ महीना पेशव्यांना धावपळ करावी लागली
भिमाकोरेगाव-शिरुर-आष्टी-(येथे बापु गो.मारला गेला)-पंढरपुर,वेळापुर-कराड,फलटन अखेर सातारा -(येथे छ.प्रतापसिंह राजांची व त्यांच्या परिवाराची पेशव्यापासून सुखरुप सुटका केली ज.स्मीथने केली.)

1818
BATTLE OF BHIMA KOREGAON
radical JANUARY 1
ambedkar
" वे कौन से लोग थे जो ईस्ट इंडिया कम्पनी की फौज में भर्ती हुए और भारत जीतने में अंग्रेजों की मदद की। मैं जो उत्तर दे सकता हूँ और जो काफी अध्ययन पर आधारित है, वह यह है कि ईस्ट इंडिया कम्पनी की फौज में भारत के अछूत भर्ती हुए। प्लासी की लडाई में जो लोग क्लाइव की और से लडे, वे दुशाध थे और दुशाध अछूत थे। वे लोग जो कोरेगाँव में लडे, वे महार थे और महार भी अछूत हैं। इस प्रकार पहली लडाई और अन्तिम लडाई में अंग्रेजों के पक्ष में जो लोग लडे और भारत जितने में उनकी सहायता की, वे अछूत थे। . . .
" बहुत से ऐसे लोग हैं, जो अछूतों के अंग्रेजी फौजों में भरती होने के आचरण को विश्वासघात मानते हैं। जो भी हो। अछूतों का यह आचरण स्वाभाविक ही था। इतिहास ऐसे उदहारणों से भरा पडा हैं जो यह दिखाते हैं कि कैसे एक देश में एक वर्ग के लोगों ने हमलावर के प्रति इस आशा से साहनुभूती दिखाई कि नया आने वाला उन्हें अपने देशवासियों के अत्याचारों से बचाएगा। जो अछूतों पर आरोप लगाते हैं उन्हें इंग्लिश लेबरिग क्लासेस १७ में, अंग्रेजी मजदूर वर्गों द्वारा जारी किया गया निम्नलिखित घोषित पत्र पढना चाहिए। (अधूरा छोड दिया गया है)
" क्या अछूतों का यह व्यव्हार किसी प्रकार अनूठा था? आखिरकार अंग्रेज मजदूरों पर जितने जुल्म होते थे अछूतों पर उनकी तुलना में बहुत अधिक जुल्म होते थे और यदि अंग्रेजी मजदूरों के पास विदेशी हमलावर का स्वागत करने का एक कारण था तो अछूतों के पास सौ कारण थे। "
डॉ. आंबेडकर
Source: "अछूत और ब्रिटिश सरकार", खंड २३, भारत सरकार
आयु.शरद घोडके
आजाद समाज पार्टी -पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख

पेज क्र.१११

पेशवाओं का वंश," मैकलीन कहते हैं, "केवल सत्तर वर्षों के लिए अस्तित्व में था, और इसका पतन इतना तेज था कि अगर अंग्रेजों ने बाजी राव को सत्ता से बाहर नहीं किया होता, तो मराठों ने जिन अरब भाड़े के सैनिकों को उनके लिए लड़ने के लिए किराए पर लिया था, वे जल्द ही राज्यों की स्थापना कर चुके होते भारत में अपने स्वयं के। कुशासन इतना चरम पर था - हर उस व्यक्ति को न्याय से वंचित किया जा रहा था जो इसे प्राप्त करने के लिए बल का उपयोग नहीं कर सकता था, जबकि काश्तकार और नागरिक समान रूप से बढ़ते कराधान से धूल में मिल गए थे - केवल दरबार के पसंदीदा और सैन्य प्रमुखों और साहसी लोगों ने खेद व्यक्त किया सरकार में परिवर्तन का। इवान सैनिकों का वेतन बकाया था, और बाजी राव के कई सैनिकों ने पेशवा के तख्तापलट की घोषणा के छत्तीस घंटे के भीतर ब्रिटिश सरकार की सेवा में प्रवेश किया। लेकिन, जबकि अंग्रेजी शक्ति के उदय को कुछ हद तक हिंदुओं की किसी भी काम को करने में कट्टरपंथी अक्षमता के लिए जिम्मेदार ठहराया जाना चाहिए, जिसे वे पूरी तरह से और पूरी तरह से करते हैं, और पश्चिमी सभ्यता के अधिक व्यवस्थित और ज़ोरदार चरित्र के लिए, यह कभी नहीं होना चाहिए भूल गए कि भारत की विजय वास्तव में ब्रिटिश सैनिक के अतुलनीय लड़ाकू गुणों का फल है, "हमारी सफलता का तात्कालिक कारण चाहे जो भी रहा हो, इस अवधि ने देशी शक्तियों द्वारा हमले के डर से हमारे द्वीप की अंतिम मुक्ति देखी। डेढ़ शताब्दी के दौरान उसने एक नीति का पालन किया था, जिसने उसे धीरे-धीरे अपना हाथ मजबूत करने और निपटने में सक्षम बनाया

CENSUS OF INDIA

VOLUME X.

BOMBAY

(TOWN & ISLAND)

PART IV.

HISTORY

BY

S. M. EDWARDES, I.C.S.

आयु.शरदभाऊ घोडके
आ.स.पा-पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख